

Mesleğimizin duayenlerinden Savaş İzgiz, ani bir beyin kanaması geçirdiği için bir süreliğine son derece hareketli hayatına mola verdi.

1941 Edirne doğumlu olan İzgiz orta ve lise öğrenimini Karabük Demir Çelik Lisesi'nde tamamladı. 1958 yılında İTÜ İnşaat Mühendisliği Bölümü'ne başlamış, 1959 yılında ise MKE bursuyla Almanya'ya Metalurji Mühendisliği eğitimi görmeye gönderilmiştir. 1966 yılında Aachen Üniversite' sinden Yüksek Metalurji Mühendisi olarak mezun olup aynı okulda Doktora çalışmasına başlamış, 1969 yılında Doktor ünvanını almıştır. Yurda dönüp 1977 yılına kadar Almanya'da bursuyla okuduğu MKE'de çalışmıştır. 1977 yılından beri özel sektörde çalışmaktadır. Metalurji Dergisi dahil çeşitli yayınlarda 50'ye yakın teknik makalesi yayınlanmış, 8 tane kitabı basılmıştır.

Savaş Bey akademik hayata; Sakarya Üniversitesi Metalurji Mühendisliği Bölümünde, genel olarak Toplam Kalite Yönetimi, Problem Çözme Teknikleri, EAO Teknolojisiyle çelik üretimi konularında seminerler vermek biçiminde katılmıştır. Bu çalışmalarla; mezun olacak metalurji mühendislerinin iş yaşamına daha donanımlı hazırlanmasına yardımcı olmayı amaçladığını belirtiyor.

Savaş İzgiz'in görüşlerini arkadaşımız ve üyemiz İlksen Coşar aracılığı ile aldık.

"1970 yılında Metalurji Mühendisleri Odası kuruldu. Nejat Turkal'ı bu konudaki çabalarından ötürü saygıyla anıyorum, o zamana kadar Metalurji Mühendislerinin çalışma alanlarında Makina Mühendisleri, Kimya Mühendisleri, Maden Mühendisleri bulunmaktaydı. Oda'nın kurulması ve gayretleriyle Metalurji Mühendisleri kendi uzmanlık alanlarında çalışabilme imkanı buldular." diyen Savaş İzgiz'in sektöre ilişkin görüşleri şöyle;

"Türkiye 1930'larda çelikle tanıştı. 1932 yılında Kırıkkale MKE, 1936 Karabük Demir Çelik, 1965 yılında Ereğli Demir Çelik kuruldu. İlerleyen yıllarda özel sektör elektrik ark ocaklarıyla çelik sektörüne girdi. 1970'lerde 1,5 milyon ton civarında olan çelik üretimimiz bugünlerde

Hurdada maalesef dışa bağımlıyız

ve ithal hurdanın tonu 400-450 \$

civarında. Son yıllarda Çin'in büyük

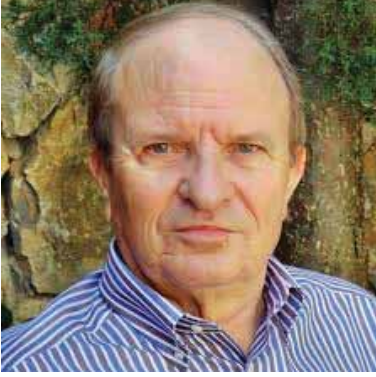
miktarlarda alım yapması fiyatları

çok arttırdı.

30,5 milyon tonlara ulaştı, dünyada 19. sıradayız. Bu üretimin %76'sı özel sektör ark ocağından üretimdir. Bu kadar yüksek bir oranda olmasının sebebi, özgül yatırımının düşük, kurulum süresinin kısa, her tür çelik üretimine uygun müşteri odaklı bir üretim şekline sahip olmasıdır. Yıllık kapasitesi 500 bin tondan daha düşük küçük kapasitede tesislerle dahi rekabetçi çelik fiyatları sunulabilir."

"Hurdada maalesef dışa bağımlıyız ve ithal hurdanın tonu 400-450 \$ civarında. Son yıllarda Çin'in büyük miktarlarda alım yapması fiyatları çok arttırdı. Kapasitenizi 50 milyon tonlara çıkarmak istediğinizde maliyetler çok yükseliyor, giden döviz çok fazla olacak. Benim görüşüm, sünger demir üretimine eğilip imalatta hammadde olarak hurda yerine bunu kullanmak gerekiyor. Gerekli olan pelet tesisimiz, linyit kömürümüz var. Yetmezse hurdadan çok daha düşük maliyetle temin edilebilir. Uygun bir döner fırın yöntemi seçilip acilen hurda ithalatı ve kullanımı yerine sünger demir üretilip hurdaya ikame etmeye geçmek lazım. Bunu özel sektörün tercih edeceği ve yatırım yapacağı, hurdadan daha ucuz bir maliyete getirmek gerekir."

"1960'larda Almanya'da mühendislik okurken sınıfta 20 kişiydik. O zaman Almanya'nın yıllık çelik üretimi 45 milyon tondur, yani ülkemizin şimdiki üretiminin 1,5 katına yakındı, daha çok fabrika vardı, o kadar mühendis eğitilmesi de Almanya'ya yetiyordu. Bugün Türkiye'de yılda 3.000 metalurji mühendisi adayı okula başlıyor. Bu kadar mühendis istihdamı ne kadar fabrika kurulursa da karşılanamaz. Çünkü mühendis fabrikada orta ve üst seviye yönetici olarak görev alır, az sayıda mühendis ile fabrikalar yönetilebilir. Özellikle küçük metalurji tesislerinde mühendis istihdamı azdır. Yüksek sayılarda

Savaş İzgiz

mühendis çalıştırabilmek için araştırma-geliştirme merkezleri kurmak lazım. Yeni ürün ve yeni teknolojiler konusunda çalışmalar yapabilecek laboratuvarlar lazım.”

Çalışma yaşamı boyunca eğitime ve mesleki gelişime verdiği önemi şöyle anlatıyor Savaş İzgiz;

“Hayatım boyunca eğitime önem verdim, fabrikada eğitimin liderliğini üstlendim. Dokümanlarla, seminerlerle, toplantılarla eğitim verdim. Mühendisiyle, ustasıyla, işçisiyle, sürekli mesleki gelişimlerine katkıda bulundum ve bununla motive ettim.”

“3 kez Japonya’ya, 10 kez de Çin’e gittim. Özellikle Japonya’da uygulanan kalite geliştirme tekniklerine ve bu tekniklere olan inanca hayran kaldım, bir daha bırakmadım. Çalışmalarımda her zaman uygulamaya çalıştım. Deming’in PDCA (PUKÖ) çevrimi ve standartlaştırma en önemli konuları. Biz maalesef bunları hala onlar kadar iyi yapamıyoruz.”

“Mühendisler İPK, problem çözme teknikleri, Taguchi gibi teknikleri mutlaka bilmeli ve uygulamalı. Sürekli iyileştirmeye odaklanmalı, mühendislerin görevi bu olmalıdır. Bunun temeli ise gözlemdir. İyi bir gözlem de karakteristiklerdeki farklılıkları aramak ve tespit etmekle olur. Sonra da çözüme odaklanılır. İyi bir mühendis göstergelere bakarak kendisine her gün şu soruları sormalıdır; ‘Bugün daha mı iyiyiz? Daha mı kötüyüz? Neden?’”

Savaş İzgiz’e acil şifalar diliyoruz.